

Vidaković Mirna

Универзитет у Новом Саду, Економски факултет у Суботици, Србија
vidakovicm@ef.uns.ac.rs

STRUČNO USAVRŠAVANJE PROFESORA POSLOVNOG ENGLLESKOG JEZIKA – PERSPEKTIVA PROFESORA KOJI KURSEVE DRŽE POLAZNICIMA SA RADNIM ISKUSTVOM

Sa ekspanzijom kurseva poslovnog engleskog jezika u Srbiji javlja se potreba za sve većim brojem profesora koji poseduju nastavničke kompetencije koje im omogućavaju da uspešno odgovore specifičnim zahtevima nastave. Uočeno je da su potrebe ovih profesora u pogledu stručnog usavršavanja nedovoljno prepoznate kod nas i da je izostala adekvatna pedagoška podrška. Stoga se ovo istraživanje bavi stručnim usavršavanjem profesora poslovnog engleskog jezika, sa posebnim osvrtom na profesore koji kurseve drže polaznicima sa radnim iskustvom. U radu je dat prikaz njihovih stavova, iskustava i potreba u vezi sa stručnim usavršavanjem sa ciljem dobijanja konkretnih smernica za unapređenje ove oblasti. Istraživanje je obuhvatilo 30 ispitanika, a kao istraživački instrument korišten je anketni upitnik. Podaci su obrađeni kvantitativno i kvalitativno. Rezultati su interpretirani u okviru savremenih teorijskih postavki i istraživanja iz oblasti stranog jezika struke i stručnog usavršavanja. Analiza je pokazala da su profesori svesni značaja profesionalnog razvoja za svoju pedagošku praksu i da je njihova percepcija ovog procesa u skladu sa savremenim kretanjima u ovoj oblasti - stručno usavršavanje treba da bude sistematičan proces koji podrazumeva kontinuitet, refleksiju i saradnju. Profesori su iskazali visok stepen potrebe za razvojem znanja i veština u vezi sa predmetnom materijom, kurikularnih, komunikativnih i IKT kompetencija. Oni žele veću zastupljenost virtuelnog usavršavanja, te voditelje programa usavršavanja koji su stručni i temeljno upoznati sa nastavnim kontekstom u kom profesori rade. Značaj ovog istraživanja leži u njegovoj praktičnoj primeni, jer daje podatke koji su ključni za osmišljavanje efikasnog i relevantnog stručnog usavršavanja za profesore poslovnog engleskog jezika.

Кljučне речи: poslovni engleski jezik, profesor poslovnog engleskog jezika, stručno usavršavanje

Винуловић Љубица

Универзитет у Београду, Филозофски факултет,
Одељење за историју уметности, Србија
ljvinulovic91@gmail.com

МОТИВ МАЈЧИНСКОГ ЖАЛОВАЊА У КУЛТУРИ ПОЗНОГ СРЕДЊЕГ ВЕКА НА ПРИМЕРУ ДИПТИХА ТУГА ЗА МЛАДЕНЦЕМ: ОДНОС ТЕКСТА И СЛИКЕ

Тема овог излагања биће диптих Туга за младенцем који је десоптица Јелена Мрњавчевић након смрти сина Угљеше Мрњавчевића 1371. године послала на Свету Гору у манастир Хиландар. Диптих који је мали Угљеша добио приликом крштења од Серског митрополита Теодосија након његове смрти је са спољне стране обложен сребрним

плочицама на којима су урезани стихови поеме Туга за младенцем коју је саставила Јелена. Поема се ослања на литерарни жанр θρήνος (тренос), оплакивања преминулог који постоји још од античког доба али који се током средњег века посебно везује за Богородицу и њено оплакивање Христа након скидања са крста. Кроз своју поему Туга за младенцем Јелена као мајка изражава своју бол због губитка сина, „младенца“. Кроз поему и Богородичину представу на диптиху Јелена се уподобљава Богородици, постаје њен земаљски одраз док се Угљеша уподобљава малом Христу. Овај диптих енкалпион настао је као израз Јеленине приватне побожности, заветни дар Богородици која је била њена заштитница али и Христу којем упућује молитву зарад спасења душе сина. Тема ће превасходно бити посматрана са становишта иконографског и иконолошког метода, који су проширени методима студија визуелне културе и антропологије слике. Анализом текста поеме и слике, као и њиховим међусобним односом биће утврђено како је овај диптих функционисао као израз приватне побожности и вотивни дар за спасење душе малог Угљеше Мрњавчевића али и као вид изражавања мајчинског жаловања за сином.

Кључне речи: Туга за младенцем, диптих, поема, Јелена Мрњавчевић, мајчинско жаловање

Влашкалић Небојша

Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, Србија
nebojsa.vlaskalic@ff.uns.ac.rs

МИТСКА СЛАГАЛИЦА: УКРШТЕНИ МИТОВИ У ДЕЛУ МЕДЕЈА КАЛИ ЛОРАНА ГОДЕА

Предмет овог рада јесте изучавање укрштених митова у позоришном комаду *Медеја Кали* (*Médée Kali*) савременог француског аутора Лорана Годеа (Laurent Gaudé).

По узору на књижевну митокритику Филипа Валтера (Philippe Walter), анализираћемо митеме, најмање наративне јединице битне за значење мита, које сачињавају *митску слагалицу* (*le puzzle mythique*) у делу *Медеја Кали*. Овај монолоз из 2003. године, као јединствени пример укрштених митова у књижевном делу Лорана Годеа, нуди ново читање мита о Медеји, пре Колхиде, те после чедоморства.

Причајући непознату причу о Медеји, односно Медузи, рођеној у Индији у облику Хинду богиње Кали, Годе ствара амалгам многобројних митема (разарање, патња, бес, плес, декапитација), које повезују три митске личности и две митологије – грчку и индијску. Пишчева намера није да обнавља или адаптира добро познате митове, већ да – користећи њихове честице – сачини нови митолошки простор, сопствену имагинарну антику, у којој су могућа неочекивана укрштања митова у митску слагалицу.

Лоран Годе је романописац и драматург, пролифичан аутор чије стваралаштво већ оставља траг у најсавременијој француској књижевности. У Србији су засад преведена само два његова романа: *Смрт краља Цонгора* и *Сунце породице Скорта*, за који је добио Гонкурову награду 2004. године.

Кључне речи: мит, Медеја, митокритика, Лоран Годе, савремена француска књижевност.